

Det blev omgående dementeret af H.C. Hansen, der samme dag afgav følgende udtalelse til pressen: »Jeg kan fastslå, at jeg intet kender til drøftelser om raketbaser på Grønland, og jeg kan ikke se, man opnår noget som helst ved at gå ind i en konkurrence med Sovjet om trusler.«

Jeg citerer videre fra det, der skrives i denne autoritative bog: »Der har derimod i en årrække på Thuleforsvarets område været stationeret Nike luftværnsraketter af samme type som dem, der indgår i luftforsvaret af København. Det er et luftværnsvåben med begrænset rækkevidde, ca. 120 km, og med høj træfsikkerhed over for flyvende våben.«

Ved at sige, at det er som dem, der var stationeret rundt om København, har man også sagt, at de ikke var atombevåbnede.

Sandheden er – men den er bare først kommet frem den 13. juli i år – at der i en årrække var stationeret 45 langtrækkende atombevåbnede missiler på Thulebasen. Det sagde man ikke til befolkningen; man gav befolkningen det modsatte indtryk, man løj for befolkningen, og det anser Venstre altså for at være fuldt legitimt. Velbekomme!

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Den røde lampe betyder stadig væk, at taletiden er slut.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Det er jo skrap kost, når hr. Gert Petersen beskylder mig for at have givet udtryk for, at man gerne måtte lyve over for befolkningen.

Må jeg nu gøre klart én gang mere, hvad jeg sagde: Indtil 1968 havde amerikanerne god grund til at tro, at det, de foretog sig, var i overensstemmelse med dansk politik. De havde regeringens, statsministerens accept af det.

Dér, hvor man ikke lyver over for en befolkning, er, hvis befolkningens parlamentarisk valgte medlemmer af en rigsdag, et Folketing, i stærkt klassificeret form af en siddende regering er informeret om nogle dispositioner, som ikke tåler almindelig offentliggørelse.

Vedrørende den tid vi taler om her, vil jeg meget nødig som borger i Danmark have mig frabedt, at landets dybe sikkerhedsinteresser skulle offentliggøres og bredes ud til hele den danske befolkning. Men man lyver ikke over for en befolkning, når befolkningens parlamentarisk valgte repræsentanter har erklæret sig indforstået med en given politik. Det, undersøgel-

sen af perioden i slutningen af 1950'erne nu må vise, er: Havde H.C. Hansen sikret sig parlamentarisk dækning, eller han havde ikke? For så er der ikke tale om at lyve.

Må jeg så sige til hr. Albrechtsen: Jeg indlader mig ikke på at diskutere nogens politiske karriere med hr. Albrechtsen. Det er altså for sølle i en debat som den her. Jeg tror nok, at vore allierede, NATO-landene, og den danske befolkning ved, hvad Venstres formand står for. Det, han står for, er troværdigt, så der er ingen grund til at komme med nogle mærkelige gisninger om, hvad hans udtalelser i sommerens løb har betydet.

Hr. Albrechtsen har måske læst Officersbladet fra 1992 fra marts måned. Hvis hr. Albrechtsen dér har læst om, hvordan Østmagten havde planer om at angribe Danmark med atomvåben i første fase, vil han måske forstå, at der også dengang var behov for en sikkerhedspolitik, der var troværdig.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Der er en logisk brist i argumentationen, som jeg ikke kan fatte. Hvis vi har fuld tillid til vores allierede, hvad er så problemet ved at lave en undersøgelse? Så er der intet problem ved at lave en undersøgelse.

Det, der er det karakteristiske ved det her – og det kan vi allerede konstatere nu – er, at de forenede atompartier taler med to tunger. Officielt, når tingene kommer frem og er til debat i offentligheden, er der ingen grænser for åbenheden, der er ingen grænser for, hvor mange undersøgelser man skal lave, men lige så snart det kommer til et konkret forslag om en undersøgelse, har man 117 forbehold.

Til hr. Svend Aage Jensby: Det var ikke tilfældige udtalelser, som kom fra hr. Uffe Ellemann-Jensen i B.T. den 12. september 1995. Artiklens overskrift var:

»V og K tilslutter sig venstrefløjen: Nu vil de kulegrave dansk atompolitik.«

Det var ligesom den offentlige melding, men realiteterne får vi altså her i dag. Og spørgsmålet er, hvad enten hr. Jensby vil diskutere det eller ej: Hvorfor denne ændring? Det kan da ikke være hensynet til USA, der har ændret sig siden den 12. september 1995. Hvad har ændret sig siden den 12. september 1995? Hvad har ændret sig? Jeg ved det ikke, men det kan være, hr. Jensby kan forklare det. Han gjorde ikke noget særlig stort nummer ud af det.